

NIEPAMIĘTNY (4) ai

e oraz a jasne.

sg m N niepamiętny (2). ◇ G niepamiętného (1). ◇ f G niepamiętněj (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. (z Cn) s.v. pamiętny.

1. Mający złą pamięć, skłonny do zapomniania; *immemor* Mącz, Cn; *obliviosus* Mącz (2) : *Obliviosus*, *Niepamiętny*/ *hnet zápamięta*. Mącz 256d, 215a.

2. Dający zapomnienie (2) :

Wyrażenie: *peryfr.* »niepamiętna(-y) woda, zdroj« = *Leta*, rzeká w krainie umarłych, której woda dawała pijącym ją zapomnienie przeszłości (1:1): A ciebie prawie [śmierć] z náfzych rąk nagle porwáá. Y chodźisz teraz brzegiem niepamiętnéy wody/ A my nieścześcia płáczem / y íwéy znácznéy ízkody. *KochFr* 83; Nie zyńczeńz duńze/ która dotklá raz napoiu Niepamiętného zdroju *KochPieś* 39.

3. [Nie pamiętający czegoś, nie zwracający na coś uwagi [na co]: nie był nikt/ któryby króla (człowieká nádętego/ á namniéy nie pámiętného ná to/ iż vfał rzeczam niepewnym) nie poduńczał [króla *Kserksesa*, by nie wypowiedáá *Grekom wojny*]. *SenekaGórn* 309.]

Synonim: 2. *niepomny*.

Cf NIEPAMIĘTLIWY, PAMIĘTNY